

Albina

REVISTĂ - POPULARĂ

apare

în fiecare **Duminică**.

Comitetul de Redacție:

- Ion Kaișderu
- P. Gârboviceanu
- G. Coșbuc
- General P. V. Năsturel
- G. Adamescu
- I. Gtescu
- P. Dulfu
- V. S. Moga
- N. Nicolaescu
- Gr. Teodossiu
- Const. C. Pop-Tașcă.

Noua Parfumerie și Droguerie Medicinală TOMA BRĂTULESCU

București, calea Griviței No 145 (lângă Gara de Nord). București

Oferă onor. sale clientele parfumuri din cele mai renumite fabrici franceze, ruse, germane și engleze; pudre de orez, depilatoare și sapone alese, brillantine, superbe colorante pentru păr, diferite loțiuni, apă de colonia, de lavande, de verveine și portugal, etc., ape și pomezi de quinquina parfumate, Capilarine, col-cream de la princesses și cosmetice igienice, piepțini fini, Odol, perii, paste pentru dinți, thermometre pentru baie și diferite feluri de bureți, glicerină, vasilină, lanolină și tot felul de articole pentru tualete.

Articole pentru menagiu, ca : ceaiuri, cafea și cacao în sămânță și pulbere, făină lactată Nestlé, culori vegetale, arome și esențe pentru liqueruri și limonade, romuri și cognacuri, esențe pentru conserve alimentare, Sifoane cu cari se prepară ape gazoase, alcool și sistematice mașine pentru spirit denaturat, ape minerale și diferite săruri pentru băi, cum și prafuri «Zackerlin», carboral, borax, acid boric, naftalină ieftină, bicarbonat de sodiu, salol și chinine, etc. Aniline și culori, aparate, accesorii și gata soluțiuni, băi, pentru fotografie. Uleiuri și grăsimi minerale, parafină, benzină și vasilină americană, terebentine, pensule, lacuri și culori pentru pictură, vopsele, ceară și sărură pentru parchete, etc.

Diferite ierburi alese, rădăcini, scoarțe, frunze, flori și semințe pentru ceaiuri în și muștaruri, precum și felurite uleiuri vegetale și animale, ca : unt de cocos, de in, de ricin și amigdale și curat uleiul din ficat de morun pentru cura de iarnă, etc.

Multe specialități farmaceutice române, franceze și germane, precum : bugie, balsamuri pentru viață, capsule, cataplasme, coaltare, crayoane, ciaiuri drageie, elixire, emulsiuni uleioase, emplastre, glicerofosfate, globule, granule, injecțiuni, ovule, paste, pastile, perle, pilule, prafuri, săruri, supositorii, soluțiuni, siropuri și vinuri medicamentoase care, prin rolul ce îndeplinesc unele de a fi atiseptice și desinfectante iar altele nutritive și întăritoare, sunt preparate cu scopul de a fi întrebuițate la vindecarea suferințelor cărora s'le redea sănătatea, forța și energia și de a le fi reconstituante ale sistemului nervos îndepărtându-le cu totul anemia și slăbiciunea generală.

Bogat asortiment de cauciucărle și pansamente cum instrumente și accesorii de resortul Farmaciei, Obstetricii și Chirurgiei, Opticii și Dentisticii, ca : vată și tifoane, guthapercha și mușamale impermeabile, tuburi de cauciuc, canule, injectoare și sistematice irigatoare pentru Moașe și Lehuse, pompe trage-lapte și biberoane, plosci și ligheane de porțelan, specule, ață de mătase și ace, seringi, sonde, aparate inhalatoare, bandage și cercuri herniare, corsete elastice pentru doamna și ciorapi pentru varice, tuburi stomachale, pulverisatoare și vaporisatoare, preservative, suspensoare thermometre maximale cum și alte utensile și accesorii de sticlă, aluminiu platină, faianță și porțelan, ochelari, foarfeci și clești, etc.

La cerere, expediază în orice parte a Țării, contra ramburs, prompt și cu prețurile cele mai ieftine, ori și ce fel de mărfuri din această branșă.

ALBINA

REVISTĂ ENCICLOPEDICĂ POPULARĂ

Abonamentul în țară pe an Lei 5 | Abonamentul în străin. pe an lei 8
 „ „ „ 6 luni „ 3 | Un număr. 15 bani
 Pentru anunțurile 1 leu linia. Mica publicitate, 5 bani cuvântul.
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

SUMARUL :

Sofia Nădejde, «I-a dat bani pe miere.»—Dr. N. Lupu, Folioasele infirmeriilor și ale băilor populare. — X. Nicolaescu și Gh. Stolnesu, Roirea albinelor. — Gh. Manolescu, Cânteculele poporului Român din Bucovina.—Elena Serastos, Ciorapii de lână. — V. S. Moza, Lucrările agricole în luna Martie — Dr. Irinia Popescu, Ceva despre lume. — De pe Domeniile Co-roanei.—Șezătorile la sate.—Dela sate.—Apel.—Informațiuni.—Societăți economice la sate.—Mulțumiri.—Licitațiuni.

Sfatul: Mijloc de a cârpi hainele fără să se cunoască.

Ilustrațiuni: Costume din județul Prahova. — I. P. S. S. Părintele Parthenie, Mitropolitul Moldovei. — Inaugurarea Noului Palat Mitropolitan din Iași în ziua de 8 Februarie 1905. — Un alchimist.

„I-a dat bani pe miere“

obiceiu omenesc a bârbi mereu în potriva vremei în care trăim și a lăudă trecutul. De departe câmpul se pare frumos și verde, iar de-aproape mai sunt pe el scaeți, burueni urâte și mușuroaie ori gropi. Tot așa trecutul are prea destule rele și grozavii, e bine deci să cercetăm, din când în când, să vedem cum se petreceau lucrurile pe atunci, ca să nu fim nedreți cu traiul nostru de azi.

Istoria trecutului omenirii s'a păstrat nu numai în cărți și hrisoave scrise, dar și în multe zicători. Inceputul și rostul acestora mulți nu-l mai știm azi; dar, dacă le luăm la cercetat, vedem din ele trecutul. E întocmai ca și cu po-recla, la început o capătă omul din pricina unei fapte ori a unui cuvânt, prea des zis, și pe urmă copii de copii o moștenesc fără să-i mai cunoască pricina.

Știm cu toții că se zice despre un om care a fost cer-tat ori chiar bătut rău că: i-au dat bani pe miere; puțin în-să cunosc baștina acestei zicători. Deși azi pare glumeață,

ea ascunde multă jale, plâns și chin al norodului românesc. Din cercetarea cum s'a iscat această zicătoare vom vedea că vremile în cari trăim sunt mult mai bune decât acele în cari au trăit străbunii noștri și ce chinuri și necazuri le trăgea lor sufletul, de ne-au lăsat asemenea zicătoare.

Cu o sută doi ani în urmă, noi Românii eram socotiți nu numai ca supuși ai Turcilor, dar ca robi, raele, pe cari Turcul îi putea jefui, bate și chiar omori. Țara noastră, bogată, eră datoare să îndestuleze cu miere, grâu, unt, brânză, oi și multe alte bogății pe Turci, Țarigradul, — eră chelerul împărăției.

Mierea o căutau grozav Turcii. Pe atunci nu eră zăăr eftin, iar lor le trebuia multă miere pentru pilaf și zaharicale, de cari sunt foarte lacomi. Umblau prin țară negustori turci ca să arvunească miere din vreme. Pe atunci în țară la noi se creșteau multe albine. Turcii veneau pe la casele unde vedeau că sunt priseci mai întemeiate, prublua cam câtă miere o să iasă, și-i dau omului bani, cu sila. Bietul creștin n'ar fi luat cu dragă inimă, doar știe că banii Turcului sunt foc, dar n'avea încotr'o. Intâiu că-i luă mierea pe jumătate de preț, căci n'aveau voie să iasă din cuvântul Turcului, al doilea că, dacă nu erea câtă socotise păgânul, ori dacă nu se făcea miere mai de loc, trebuia s'o cumpere cu preț îndoit și să îplinească numărul de ocale arvunite. Altfel eră vai de bietul creștin: îl bătea, îl schingiuea, să scoată din pământ mierea, zicând c'a ascuns'o. N'avea, bietul, chip să-și îndulcească și el vieța la o zi mare, ori să prinză pofta copiilor cu puțină miere, trebuia să îplinească numărul lăsat cu hatalm de Turc. Acesta de obicei lăsa pe un număr mult mai mare decât putea s'adune omul dela albinele lui. Turcii, ca să nu le facă prea deochiate, să ridice satele împotriva lor, cădeau năpaste pe câțiva oameni cu priseci mai mari. Aceștia știind ce-i așteaptă se sileau să adune miere, cumpărând dacă aveau bani, și plătind'o îndoit și întreit cât da Turcul. Eră însă foarte greu de cumpărat. Pe atunci banii se găseau anevoie și mulți oameni, ca să nu cază robi Turcilor, își vindeau moșia ca să aibă cu ce luă miere. Eră bucuros creștinul să scape de năpasta ce-i cădea pe cap. De aceea mergea vestea ca de-o pacoste mare despre oamenii cărora Turcii le-au dat bani pe miere. Sunt zapise

scrise din cari se vedeă că oamenii își lăsau casa, fugind în lume, când se legă de el câte o belea de-astea. În unele zapise se spune răspicat că omul își vindeă moșia episcopului Vărlam de Huși ca să se plătească de un Turc, cum-părând mierea ce-i cere; că altfel Turcul îl i-a de grumazi rob, pe el, pe copii și pe neastă. Nici vădanele nu erau scutite de această pacoste!

Prin grele vremi au trecut sărmanii noștri strămoși. Dânșii nu erau stăpâni pe munca lor; păgânii veneau la orice vreme și le-o luau cu ce preț voeau. Românul n'avea voie să crâcnească, trebuia să ia cât îi dau și nici să s'arate nemulțumit, dacă nu voea să nu scoată Turcul iataganul. Dacă l'ar fi omorât pe creștin, păgânul nu eră pedepsit.

În vremile mai bune, când se află în țară vre-un Domn mai cu trecere la Sultan, căpătă voie a pedepsi pe Turcii, cari prea își făceau răs de Români, prădându-i și omorându-i; dar pentru asta Domnii tocmeau niște Tătari, tot de lege turcească, însărcinați a bate pe Turcii pedepsiți, căci e neertat, după legea lui Mahomed, ca un închinător al lui să se lase bătut de un ghiaur, adică de un spurcat! De aici se vede cât de multă înjosire și nelegiuire trebuia să sufere bieții noștri străbuni, căci de-ar fi îndrăznit să ridice mâna în potriiva celui mai păcătos Turc, el pe dată scotea iataganul ca să apere legea, și să pedepzească pe un ghiaur, care a îndrăznit să lovească un slujitor al prorocului. Bietul Român trebuia să se lase bătut și înjurat, să se roage și să ceară îndurare dela Turc, dacă îi erau dragi zilele. De aceea să nu ne prea tânguim mereu, socotind că azi e mai rău decât în vremile trecute. Necazuri avem și azi destule, căci ele sunt legate de viața omului ca noaptea de ziua; dar în totdeauna să ne aducem aminte c'au fost vremi grozave pentru biata noastră țară, vremi, când carul aveă două proțape, ca să poată omul, într'o clipă, schimbă drumul dacă zăreă un dușman. La casele oamenilor de multe ori, scândurile dela tavan țineau loc de ușe.

Un preot își măritase fata. Tocmai când erau nuntașii la masă, vine veste că sosesc Turcii. Indată scot scândura dela tavan, aruncă mireasa în pod, iar în loc pun o femeie bătrână. Turcul mai mare vine, întreabă de mireasă, și nu prea vrea să creadă, zicând că e prea bătrână pentru un mire tânăr. În vremea asta mireasa se ascunsese pe la ve-

cini. Iată petrecerile sărmanilor străbuni! Păgânii nu se sfieau să pângărească până și cele mai sfinte datini, anume ca să se arate stăpânitori a tot puternici.

Au trebuit multe bățai, schingiuiiri și amaruri să se întâmple pentru ca să ne rămâe prin veacuri zicerea «a da bani pe miere» cu însemnarea de osândă și necazuri.

Acestea sunt istorii jalnice din trecutul neamului nostru. Dela mare pân la mic să fim mândri că astăzi avem o țară sloboadă și că *străinul nu mai poate să ne dea bani pe miere.*

Sofia Nădejde.

Costume din ud. Prahova (regiune muntoasă).

Foloasele infirmeriilor și ale băilor populare (1)

Printre multele lucruri bune pe cari le-a adus legea cea nouă de așezare a comunei rurale, este și ținerea acestor sfaturi, la cari cu toții din deosebite sate împreăștiate, ne adunăm pentru ca împreună să ne chibzuim de cum am putea mai bine și mai lesne să lucrăm, pentru a ajunge la ținta ce urmărim cu toții, adică la buna starea și fericirea săteanului român.

Mai adineaori d-l inspector v'a vorbit cu multă râvnă și pricepere, despre chipurile cum dumneavoastră și toți sătenii ați putea să munciți mai cu spor, despre chipul cum ați putea trăi mai economic, despre paza comunală și alte lucruri folositoare, și v'a arătat cum legea asta nouă, prin izvodirea tovărășiilor sătești pentru cumpărarea de tauri (buhai), de armăsari de prăsilă, prin întocmirea temeinică a băncilor populare, înlesnește ajungerea la un traiu mai bun, mai economic, la o pază mai bună a averii d-voastre și a comunei.

Eu ca doctor al acestei plăși, vă voiu vorbi despre ceea ce a făcut legea nouă, pentru sănătatea țaranului. Adică, vă voiu vorbi despre *infirmiria satului* și despre *baia satului*, despre marile foloase ce sunt menite să le aducă aceste 2 mari așezăminte.

Unii din dumneavoastră cari sunteți aici în sală, nu mai aveți nevoie de cuvântul meu, pentru a înțelege aceste foloase, de aceea eu voiu vorbi mai mult către d-voastră, domnilor delegați, și către d-voastră iubiți săteni.

Ați văzut, se înțelege, cu toții colea la Crețești, și la Dobreni și la Vărăști și în alte sate, ridicându-se case noi la cari se adun bolnavii.

Dela o vreme încoace agentul sanitar vă zorește mereu să țineți curțile curate, să nu faceți murdărie la fântâni (puțuri) și să vă arătați musai la doctor de sunteți bolnavi; moașele statului, cari iar s'au înmulțit, nu mai lasă în pace babele satului să mai moșască. Și mulți din d-voastră scărpinându-se în cap își zic: Ce-o mai fi și asta! Ce a mai scornit statul ăsta iar!

Bani prăpădiți și pe casele acelea, și pe felcerii și pe moașele astea! Și socoteala asta că iar a scornit Statul ceva rău pentru d-voastră, vă vine de acolo că d-voastră totdeauna vă închipuiți pe stat, pe guvern, ca un dușman al d-voastră. Și de aceea greșiți. Guvernul, oameni bnni, este ca matca într'un stup (uleiu); tot ce face el, face pentru fericirea și buna rânduială a albinelor, cari sunteți d-voastră.

Și dacă lucrul e așa, apoi se vede treaba că infirmeriile

(1) Cuvântare rostită în conferința administrativă din comuna Streinii-Dobreni, jud. Ilfov, pe care o publicăm așa cum a fost ținută, de oare ce timpul nu ne-a mai permis de a cere autorului să o prefacă în articol cum obișnuim a face în revistă.

nu sunt făcute ca să vă fie d-voastră de necaz și ca să vă uitați chiorăș la ele și să le socotiți. Ele-s făcute pentru un scop bun. Și anume scopurile infirmeriilor sunt următoarele trei.

Iutâiu: Să apere satele de molime, de boale molipsitoare.

Al doilea: Să aibă săteanul unde se arătă doctorului ori felcerului, unde să-i spele o rană, ori să-i dea drumul la o captură bună-oară.

Al treilea: Să aibă unde să nască o biată femeie săracă și nevoieșă, cu locuința rea și să o păzească astfel de moarte.

Să vedem acum rând pe rând cum infirmeria poate să ajungă la aceste trei scopuri.

Am zis întâiu că infirmeria va apăra satele de molime, de boale molipsitoare. Cum adică și în ce fel? Mulți din d-voastră au credința că nici nu este chip de a ne păzi de boale. Boalele sunt lăsate de Dumnezeu și dacă Dumnezeu vreă, te îmbolnăvești, și dacă nu vreă nu te îmbolnăvești; și atunci vă gândiți d-voastră, cum are să ne apere infirmeria de molime, dacă Dumnezeu o vreă să le avem. Amar greșiți d-voastră, căci Dumnezeu, îi drept, a lăsat boalele, dar el a lăsat și leacuri, el a dat omului minte și pricepere ca să se păzească de boale. Și acei cari au mintea și priceperea mai bună despre paza și căutarea boalelor, sunt doctorii, tot oameni de ai lui Dumnezeu. Și doctorii au găsit că o mulțime de boale, mai ales ale copiilor, și anume vărsatul, gâlcile rele, scarlatina, pojarul, lingoarea, sunt boale lipicioase, boale cari se iau și că cel mai bun chip de a ne păzi de dânsule, este ca să punem deoparte pe cel bolnav, și să ferim pe cei sănătoși de a se atinge de dânsul. Dar nunumai Doctorii, ci și d-voastră știți că vărsatul se iă. Inșă până acum ce se întâmplă? D-ta, de pildă, moș Ioane, câți copii ai? — Șase. — Bun! Să zicem, ferească Dumnezeu, că se bolnăvia unul de vărsat. Ce făceai cu ceilalți? că d-ta știi doar că vărsatul se ia și că mâne-poimăine or să se bolnăvească și ceilalți. Nu făceai nimic, străngeai din umeri și ziceai Ce-o vrea Dumnezeu. Dar Dumnezeu a zis: Scăparea ta prin tine Israile! Scăparea d-tale tot prin d-ta.

Dacă d-ta, de cum s'a bolnăvit cel întâiu copil, de gâlcile rele ori vărsat, îl ridicai din mijlocul celorlalți și-l duceai deoparte de ei, ceilalți nu se bolnăviau și scăpai unul ori doi de moarte, poate și mai mulți (cunosc eu un preot, din Cozieni din munții Buzăului, căruia într'o săptămână i-au murit toți șase copiii de scarlatină!).

Dar aveai o greutate mare. N'aveai unde duce pe cel bolnav, n'aveai unde-l feri de ceilalți. Acuma ai. Acuma guvernul a făcut infirmeria, care tocmai pentru treaba asta este întocmită.

Dacă d-voastră acuma, de îndată ce se va bolnăvi un copil, veți vesti pe felcer și pe mine, și îl veți duce la infirmerie,

ceilalți copii ai d-voastră, nu se vor mai bolnăvi, și nici copiii vecinilor d-voastră nu s'or mai îmbolnăvi, și așa molima o rămâneă hrănită numai cu un singur copil, și nu s'o mai întinde.

Iacă dar acum cum infirmeria va împiedică întinderea molimelor în sate.

Mulți părinți atuncea n'ar mai aveă durerea de aș-i pierde micuții lor copii, și țara noastră românească va câștigă mai multe brațe vâjnoase, cari să-i brâzdeze pământul și s'o apere de dușman!

Știți d-voastră câtă pacoste fac boalele molipsitoare în țară? Cu toți aveți știință că de câte ori se naște ori moare cineva trebuie declarat la primărie, unde născutul ori mortul se serie în niște condici.

Tot acolo se scrie și din ce pricină a murit.

Ei bine, la socoteala făcută după condicele tuturor primăriilor diu țară, iese că din 100 de copii câți se nasc, 35 mor de boale molipsitoare și nu ajung mari! Pe an mor în toată țara, câteva zeci de mii de copii din pricina boalelor molipsitoare.

Vedeți dar câte vieți va cruță infirmeria slujind ca stavilă a boalelor molipsitoare. Decât pentru ajungerea la acest țel, trebuie iubiți săteni, ca și d-voastră, să aveți credință în ea, Lăsați deoparte descântecile băbești și vracii de pe la Sintești, Hotare, ori mai știu eu de unde; pentru orice boală cât de mică, arătați-vă agentului sanitar, ori mie, și atunci toate boalele și toți bolnavii din sat i-om ști noi, și n'or rămâneă cele molipsitoare să se întindă în taină. Căci așa cum stau lucrurile acum, iaca ce se întâmplă.

D-voastră nu cunoașteți care e boală molipsitoare și care nu. Vă arătați la doctor numai de boale grele și când vă răzbește.

Dar unele boale molipsitoare cari par ușoare la început sunt grele mai pe urmă, și dacă te-ai arătat la doctor tocmai târziu, atunci dela începutul boalei și până la acel timp, s'au molipsit și alți copii ai d-tale ori ai altuia, și așa molima s'a întins și e mai greu de oprit.

Prin urmare, sfatul ce vi-l dau este ca de orice boală, cât de ușoară vi s'ar părea, să vă arătați agentului și mie. Atunci, noi mai ușor vom descoperi boalele molipsitoare chiar dela începutul lor, și cu ajutorul infirmeriei ne-am apăra de ele în chipul cum v'am spus.

Dumneavoastră, domnilor delegați, să vă împărțiți satul între d-voastră, cutare atâtea case, cutare atâtea, și în fiecare seară ori măcar la 2 seri odată să dați raita prin ele și să vă încredințați de sănătatea celor ce locuesc într'insele. Când ai simțit că unul e bolnav, dă de veste la primărie; primul prin telefon chiamă pe agent, dacă-i în altă comună; acesta vine și ia măsuri; mă chiamă repede și pe mine și așa oprim

dușmanul de boală în loc. Vedeți dar că toți dinpreună lucrând cu bună înțelegere și cu bună credință, putem să luptăm împotriva molimelor.

(Sfârșitul în No. viitor)

Dr. Nicolae Lupu.

Medical Circ. VII Herești (Ilfov).

ROIREA ALBINELOR

area rodnicie a mătcii înmulțește repede albinele, în cât dela o vreme locul din stup nu le mai încap. Seara lucrătoarele întârziate rămân afară, dinaintea urdinișului și pe multe le ucide frigul. O parte din norod e nevoit atunci să-și părăsească locuința, ca să lase locul albinelor tinere, cari ies pe fiecare zi câte 2—3 mii din căsuțe, și să facă într'altă parte o nouă familie. Această pornire firească a albinelor se chiamă *roire*. La 6—7 săptămâni dela ivirea florilor, o neliniște neînțeleasă cuprinde tot mai mult acest norod muncitor. Mateca pare că presimte înaintea lucrătoarelor, roitul. Ea ouă din belșug, ouă de bărbați—trântori, cari vor face rodnică mateca tânără care o va înlocui, pentru ca astfel să nu se stingă neamul albinelor rămase în stup. În urmă, mateca stă din ouat, aleargă fără rost pe faguri, și neliniștea ei o capătă și lucrătoarele, cari încep să simtă ce se pregătește, căci se pun a clădi botci pentru viitoarele mătcii. Numai trântorii nu arată neliniște, dar par'că ghicesc că se petrece ceva neobicinuit; cu câteva zile mai înainte de roit, îi vedem ieșind cu grămada din stup, într'un sgomot asurzitor.

Ce se petrece în sufletul albinelor, când, după o muncă anevoioasă, au adunat miere și polen, au clădit celule numeroase de ceară, pe cari le lasă surorilor mai mici, iar ele pornesc deodată în lumea necunoscutului, e greu de arătat. Albinele lasă bunătați nespuse de multe; își părăsesc munca lor spre a merge la voia întâmplării și la o muncă nouă, fără nici o părere de rău pentru avutul părăsit. Câte odată se pare că e o luptă în sufletul lor, o îndoeală, o nehotărîre. În ziua roirii se vede de dimineată o mișcare neobicinuită, un sbârânit, care rar înșală pe crescător. Sboară prin aer, intră îndărăt, pare-că îndemnând pe cele întârziate, dau zor mătcii. Aceasta aleargă zăpăcită prin mijlocul mulțimei. Dă ordine, ori primește; nu se poate ști. Se pare însă că ieșirea roiului se face fără voia ei. În mijlocul zorului de plecare, se văd un număr oarecare de albine, cari își caută în liniște de treburi ca și mai înainte, pare-că n'ar avea să se întâmple nimic. Aduc miere, apă, fac strajă, curăță stupul, îngrijesc de puet; nu sunt prinse de frigurile celor cari pleacă.

Când roiul se hotărăște a părăsi stupul, lucrătoarele își

umplu gușa cu provizie de miere, care să le ajungă 5—6 zile. Cine ar putea să știe ce li se poate întâmpla în timpul călătoriei: o zi-două nu vor putea lucra, în căutarea unei locuințe; o furtună, o ploaie le-ar putea împiedeca dela adunatul mierei. În momentul roirii, un sgomot mare se aude în stup; mii de albine ies, se învârtesc repede împrejurul stupului. De odată iese o grămadă deasă, cu matca în mijloc și par'că ascultând toate de o poruncă, se întind în zare ca o pânză strălucitoare sub razele soarelui.

Roiul se îndreptează către locul ales pentru odihnă. Acolo albinele se grămădesc una pe alta, formând un ciorchine mare, iar câteva lucrătoare pornesc în cercetare, după o locuință nouă. Se întâmplă uneori, dar foarte rar, ca albinele, după ce s'au învârtit pe sus, să intre grăbite la loc. Matca se hotărăște cu părere de rău a părăsi stupul, în cât albinele sunt nevoite uneori s'o scoată afară de aripi. Dacă ori o pierd pe drum. Pierderea mătcii sau neieșirea ei din stup, le silește să se întoarcă înapoi. Alte ori se înapoiază fiindcă nu se simt sigure sau presimt o schimbare a vremii. Dacă matca n'a putut ieși, roiul va porni din nou în ziua următoare, sau în cea dintâiu zi frumoasă.

Întâiul roi e totdeauna însoțit de matca bătrână. Câteva zile înainte de roire, lucrătoarele au avut grije să pregătească creșterea câtorvâ pui de mătcii, cari vor avea să continue prăsirea poporului de muncitoare din stupul părăsit. Când acești pui se prefac din larve în nimfe, adică la căpăcirea botcelor, cel dintâiu roiu își i-ă sborul. Dacă și după plecarea acestuia, poporul rămas e prea mult față de încăperea stupului, să ne așteptăm la al doilea roiu. La 5—6 zile după plecarea celui dintâiu roiu, matca tânără iese din botcă. Cea dintâiu grije ce o are este omorîrea protivnicilor, cari stau încă închise în botci.

Albinele însă, dacă mai au de gând să roiască, o împiedică dela aceasta, iar pe mătcile celelalte le țin închise până la ieșirea celui d'aldoilea roiu, îngroșând cu ceară capătul botcii. Infuriată că nu poate să-și nimicească protivnicele, matca cea tânără aleargă în neastâmpăr pe faguri, cântând spre seară *tut, tut*, pe când surorile sale închise îi răspund din botci cu glas mai gros *kua, kua*. Aceste strigări se numesc *cântecul mătcilor* și se pot auzi seara până la doi pași depărtare de stup. Ele sunt de preț pentru stupar, pentrucă-l vestesc că se pregătește un nou roiu. Stuparul să se aștepte a doua zi la ieșirea lui. Dacă e vreme frumoasă, la opt zile după iesirea celui dintâiu roiu, al doilea își i-ă sborul sub conducerea mătcii celei tinere. Dimpotrivă, dacă timpul se strică, dacă vin ploii, plecarea celui d'al doilea roiu mai poate întârziă până la 5 zile. Dacă în acest timp, albinele n'au putut plecă, matca ucide pe celelalte cari sunt în închisoare și alt roiu nu mai e de temut. Al doilea roiu e mai mic decât

cel dintăiu, fiindcă stupul a fost sărăcit de albine la ieșirea acestuia și mai are și o matcă nerodnică.

Cu prilejul roirii se întâmplă ca matca să se împreune cu un trântor; iar alte ori iese a doua sau a trei zi ca să capete rodnicie.

După plecarea celui d-al doilea roi, albinele dau drumul unei măci din botcă, iar pe celelalte le ucid, sau le mai țin închise, dacă mai au în gând să roiască. Uneori se întâmplă să iasă din botci, mai multe măci odată. Albinele sau le ucid, lăsând numai una, sau se împart în atâția roi câte măci sunt și pornesc toate odată, în toate părțile. Acești roi, fiind prea mici, trebuiesc împreunați într'unul singur.

La 3—4 zile după al doilea roi, albinele pot da un al treilea roi. Unii stupi sunt prinși de adevărate friguri de roire, cari îi fac să dea roi după roi. Astfel poate ieși al patrulea roi, la 2—3 zile după cel de al treilea; al cincilea, la 1—2 zile după al patrulea; iar al șaselea și al șaptelea la o zi sau chiar în aceiași zi cu cel premergător. Acești roi sunt cu atât mai mici cu cât au eșit mai mulți. Ei nu mai au nici vreme, nici număr îndestulător de albine cari să le strângă provizii ca să iasă din iarnă. Lăsați la puterea lor, ei pier întotdeauna. Inesuși stupul, care a dat atâția roi, e într'atâta de slăbit, încât nădejde multă la vre-o recoltă dela el, să nu mai avem.

Dar afară de aceste roiri firește ale albinelor, mai sunt încă trei feluri:

1). Unele albine roiesc, sau mai drept vorbind, părăsesc stupul cum s'a imprimăvărat, fie că locuința nu le e sănătoasă, sau sunt prea puține, ori că sunt besmetice, ori că au isprăvit hrana. Iarna mor de foame în stup, iar primăvara, fug. Asemenea roi merg la pieire sigură. 2). Cel dintăiu roi, poate da și el altul. Dacă a fost timpuriu, a avut muscă multă și anul a fost belșugos, el a putut să crească repede și să-și adune provizii, încât locuința i a devenit neîncăpătoare. 3) Mai sunt roi, cari ies din mai mulți stupi odată și se împreună în timpul roirii într'unul singur. Acești stupi sunt foarte puternici.

N. Nicolaescu și Gh. Stoinescu.

Mijloc de a cârpi hainele fără să se cunoască. Pune-ți sub ruptură o bucată de cauciuc mai mare ca ruptura.

Apropiati una de alta bine părțile rupturii, așa ca să fie așezate ca și mai nainte de a se rupe, și punând de-asupra o cârpă, călcați bine cu fierul cât mai ferbinte și veți avea haina ca nouă, de oarece cauciucul să moaie și se lipește bine de postav.

 DIŢ LITERATURA POPORALĂ

Căntecele poporului Român din Bucovina.

Frunză verde lemn de plută
 Frumos cântă cucu în luncă,
 Cântă, cântă şi roteşte,
 Puica plânge şi jeleşte,
 Ghiţă calu 'şi potcoveşte,
 De grea cale mi-l găteşte,
 Puica din uşel priveşte,
 Din lacrămi abia 'l zăreşte.

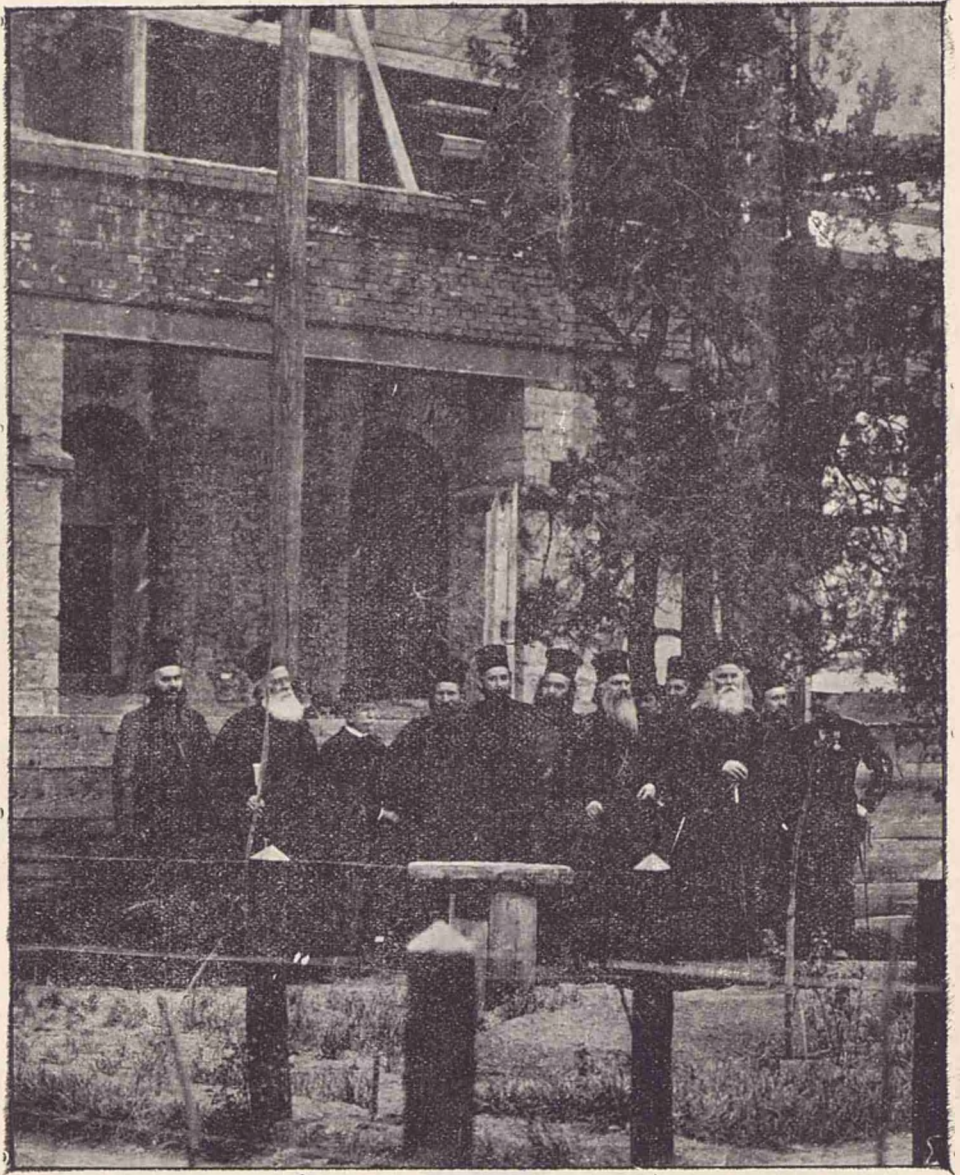
Frunzuliţa fagilor
 Jeluimaş brazilor,
 În dorinţa fraţilor.
 Jeluimaş florilor,
 În dorul surorilor.
 Jeluimaş munţilor,
 În dorul părinţilor.

Jeluimaş şi n'am cui,
 Jeluimaş câmpului,
 Câmpu 'i mare, iarba 'i mare,
 Şi la dânsu n'am crezare.
 Jeluimaş dialului,
 Dialul are peliniţă,
 Nici la dânsul n'am credinţă.
 Jeluimaş codrului,
 Codrului frunzosului ;
 Codru 'i jalnic ca şi mine,
 Vara trece iarna vine,
 Pică frunza toată bine,
 Cu crengi veştede rămâne.
 Jeluimaş maici mele,
 Nici la dânsa n'am putere.

Gh. Manolescu.
 Vărlenii-Vâlcea.

Innalt P. S. S. Părintele Parthenie Clinceni, Mitropolitul Moldovei
 și al Sucevei.

Inaugurarea Noului Palat Mitropolitan din Iași în ziua de 8 Februarie 1905.

ECONOMIE ȘI SĂNĂTATE

Ciorapii de lână

De de mult, în țara noastră se lucră lâna pe o scară foarte întinsă; astăzi însă, când totul se aduce din străinătate, lucrarea ei aproape e uitată. Acolo doar se mai întrebuințează, pe unde a rămas încă portul național; încolo, matasa, — și nu doară borangicul, — ei matasa venită din străinătate, catifeaua, plușul, satinul de matasă, și toate stofele străine scumpe, au străbătut până în pătura de jos a poporului, într'un potop distrugător.

Fata nu se uită, că nu s'a făcut pâine, că vita rage de foame, că în casă e sărăcie hiștavă, — ea fură tot ce poate de pelângă gospodăria părintească și în ascuns vinde, aproape pe nimic, negustorului din sat, pentru plăcerea nenorocită, ca Duminica la joc să nu fie mai pe jos decât fata cutărui fruntaș.

Pudra și toate articolele cele mai răspândite de sulimanuri, cari cu cât sunt mai eftine, cu atât sunt mai proaste și mai vătămătoare pentru piele, pentru dinți, pentru păr și vedere, sunt deprinse a le întrebuința cu prisosință.

Lâna dela oi, acum n'o mai lucrează, din pricina pornirei greșite care le-au deprins a nesocoti orice țesătură trainică de casă, și a pune cel mai mare preț pe stofele străine, fie chiar cele mai putrede, făcute din petecile gunoaielor și ale spitalelor.

Lumea de azi eșită de prin școli, știe numai a împleți la horbotă, a lucră la canavă, a brodă vapele, a coase cu arniciu, și alte lucruri nefolositoare ce întru nimic nu le folosește la ușurarea traiului zilnic.

Reorganizarea învățământului, făcută de d-l Ministru Haret, e o binefacere pentru popor, și de ale cărei foloase se vor bucură generațiile viitoare. La aceste îmbunătățiri ar trebui să se aibă în vedere și lucrul următor:

Cea mai mare parte din lână se trimete în străinătate, întorcându-se prefăcută în stofă, cu uu preț mult mai mare. Măinile multe ale străinătății prin cari trece această lână și de unde ficcare caută să-și scoată hrana zilnică, îi mărește negrăit prețul.

Socot nemerit, că în vederea lipsei ce ne amenință, statul să trimită o cantitate anumită de lână pe la toate școalele de fete din țară. Fiecare lână de pe o oaie, împachetată și legată în hârtie, să se împartă deadreptul fetelor; mama lor acasă, s'o pregătească și s'o deie fetei, numai ca s'o toarcă și să împletească din ea ciorapi la școală.

Directoarea va oprî dela fiecare fată o pereche de ciorapi. O lână întreagă costă un leu; o pereche de ciorapi nu-i poți lua fără doi lei. Acești ciorapi, toți se vor trimite statului, pentru armată, iar din restul lânnei, copila va împleti alți ciorapi. Statul, în acest chip, nu pierde nimic, din potrivă câștigă. De va da lână în valoare de o sută de mii de lei, va primi în schimb ciorapi pentru două-sute de mii.

Copila pe lângă că mai are de împletit câteva perechi de ciorapi, mai rămâne și cu canura, ce se poate și ea întrebuința la diferite lucruri. Împletind ciorapi, aceasta va aduce un mare folos pentru fete: din ciorapii ce vor vinde gospodărilor mai cuprinși din sat, directoarea va povățui de a cum-pără în tââu lână pentru a avea veșnic de lucru, iar prisosul îl vor întrebuința la hrană. Ar fi bine ca anul acesta să se deie ordin, ca fetele de pe la toate școlile din țară, să nu lucreze decât ciorapi de lână și costume naționale. Câți-va coți de stofă și de vre-o trei lei lănuri și fluturi, e o cheltueală neînsemnată în raport cu luxul molipsitor și ruinător ce-l facem.

Un costum național ține și zece ani, reînnoit din când în când cu lănuri deschise, — ca de patru-zeci, cinci-zeci de bani, — iar când nu-l mai poți purta, îl așterni pe-un sipet și încă e o îmbrăcăminte frumoasă în casă.

Fetele căroră le va da mâna, să fie datoare a-și aduce material de acoră și a lucra ciorapi. Lână pentru o pereche de ciorapi costă o nimica toată; prin lucru valoarea ei crește înzecit. Acest mijloc va fi un izvor nesecat de câștig pentru țară; învățătoarele numai să aibă atâta grije, ca fetelor să le rămâie totdeauna capitalul de lână ce l'au avut dela început.

Ciorapul în viața omului joacă un rol mare: omul dela picioare răcește; în timp de iarnă, ai un ciorap bun și călduros, ești mulțumit, ești ferit de răceală și de bolile ce decurg din ea; poți purta și o haină mai ușoară și poți stă într'o odaie mai puțin caldă.

Cum e încălțat însă întregul nostru popor?...

Sărăcimea toată, bărbați, și femei, poartă paie în cizme în timp de iarnă. Oare nu e aceasta starea cea mai rea de sărăcie? Cu cât mai neasemănat de folositor e ciorapul care se rupe numai la vârf și la călcăie, încât trebuie reparat? — în colo, tureatca poate ține și zece-ani...

Ciorapul are traiu foarte mare; nu s'ar putea zice nici că e perdere de timp; iarna când femeile n'au alte trebi, stând de vorbă ar putea de minune împleti un ciorap. Mai ales pentru cele bătrâne, ciorapii ar trebui să fie lucrul lor de toată ziua; acum bătrânile stau mai mult de geaba, de când nu se mai lucrează lână, din cauza modelor streine; iar inul și cânepa din pricina administrației, care cum găsiă cânepă

prin bălți la topit, o scotea afară în grămezi, și-i dădea foc, sub pretext că strică aerul.

Acei ce nu întrebunțează paie, se slujesc de obiele, sau de ori-ce soi de petice șomultocite acolo pe picior, cari dese ori îi roade, având și neajunsul de a nu încălzi piciorul peste tot, de oare ce într'un loc sunt mai grose și în altul mai subțiri.

Afară de aceste două soiuri de întrebunțări, unii nevoiași, cumpără tot produsul cel mai prost și mai eștin al fabricilor; și fiindcă toată această marfă putredă nu ține decât la o singură spălătură, toți acești oameni, umblă cu ciorapii bucăți în picioarele lor, de oare-ce nici bunul de a se putea cârpi nu'l au, căci unde ai pus acul, se rupe pe alătura.

Și dacă se întâmplă că o fată e deprinsă dela mama-sa, că nu se cuvine să pună ciorapul în picior, înainte de al țărâi când e rupt, e întâmpinată îndată de muștrările ironice ale colegelor.

Cei bogați, — și aceia dacă au spiritul practic, — cumpără ciorapi de calitate superioară, cari cu cât sunt mai buni, cu atât sunt mai economicoși, fiindcă țin mai mult. Odată însă ce au apucat a se rupe, s'a mântuit cu ei.

După consumatul ciorapilor importați s'ar putea pune baza cea mai temeinică asupra stării proaste economice a organizației familiei țării aceleia...

Nu mă sfiesc de a afirmă că relativ cu numărul populației din România, importul ciorapilor e aproape mai mare decât la majoritatea popoarelor din lume, deoarece toți sunt năpustiți asupra produsului fabricilor. De când s'au introdus în țară fabrici de ciorapi e un câștig mare, dar pentru popor, tot e preă scump, de a duce pe spatele lui întreaga fabrică, în timp ce altfel i-ar împleți din lăna de pe oile sale, iar pentru vară din în lucrat de casă.

Domnul Ministru, ar face bine să impuie tuturor pensioanelor de băeți, de a plăti anume o lucrătoare pentru țărâitul ciorapilor, ca să nu se deprindă copilul de mic cu sărăcia căci odată obișnuit, astfel va trăi în toată viața lui, nebăgând în seamă starea rea a ciorapilor....

În pensioanele de fete să fie îndatorirea ca în fiecare sâmbătă după masă, să li se împartă albiturile pentru Duminică, lăsându-le timpul trebuitor pentru a țărâi și a cârpi tot ce e în neregulă.

Din lăna în valoare de un leu, prefăcută în ciorapi prin munca fetelor, se câștigă nouă lei, din cari unu se dă folos statului, iar ceilalți, sunt pentru îndulcirea suferințelor nevoișilor. Sotietățile de binefacere vor putea să vadă plusul de ciorapi pentru a se trimite banii necesari cumpărării hranei poporului. Această binefacere pornind dela guvern, de bună seamă că se vor găsi și persoane miloase, cari vor veni pe această cale în ajutorul sărmanilor, având în vedere princi-

piul că un ban dat hrană săracului pe această cale, rodește înzecit. Apoi ar mai fi și marele folos că se vor deprinde pe viitor femeile a întrebuișă lâna lucrând-o, în loc de a o vinde pe nimic.

Elena Sevastos.

Lucrările agricole în luna Martie.

In această lună agricultorul se lovește de o mulțime de lucrări, cari de cari mai însemnate, cari trebuiesc făcute fără nici o întârziere, fiindcă orice întârziere s'ar face la semănatul unor plante, se face în paguba producțiunii agricole.

Prima lucrare, în localitățile unde se seamănă grâul de primăvară, este a se face semănătura acestei cereale, care se seamănă după porumb. În toamna trecută, pe dată ce porumbul s'a cules, până ce a dat frigul, a trebuit să se facă prima arătură ceva mai adânc, iar în această lună înainte de semănat se face o a doua arătură și apoi se seamănă grâu, cu mâna sau cu mașina de semănat. Cătățimea de sămânță ce se poate semăna la hectar este dela 125—200 de litri de sămânță. Înainte de semănat trebuie băgat de seamă ca sămânța să fie bună, deci trebuie pusă la încercare de încolțire, căci numai astfel se poate socoti ca bună și câtă sămânță se poate semăna la hectar sau pogon. După ce grâul s'a semănat trebuie grăpat și tăvălugit, ca pământul să se lipească bine de sămânță, ca încolțirea să se facă mai ușor.

Ovăzul. Această cereală se seamănă cași grâul în porumbiște, semănându-se pe hectar dela 250—350 de litri de sămânță.

Ca plante de nutreț ce trebuie semămate în această lună și cât se poate de timpuriu, adică pe la începutul lunei, dacă timpul ne permite, este trifoiul alb și roșiu, lucerna și mazărichia. Trifoiul ca și lucerna se seamănă în semănătura de ovăz de primăvară, după ce această cereală a răsărit, sau chiar înainte de a răsări. După ce s'a semănat se

poate trece peste semănătură cu tăvălugul, sau dacă după semănat e semn că va da o ploaie, care are să îngroape sămânța destul de bine, nu mai este de trebuință ca locul după semănat să se tăvălugească. Locul în care se seamănă trifoiul și lucerna, trebuie să fi fost bine pregătit și îngrășat cu gunoiu putrezit cel puțin pe jumătate, de oarece în locuri sărace aceste plante de nutreț, nu pot reuși și dacă reușesc, au să dea o producțiune foarte slabă. Cătătimea de sămânță ce se poate semăna la hectarul de trifoiu alb este dela 12—15 kgr., și roșu 10—20 kgr.; iar de lucernă de 25 kgr. Când nu se seamănă în ovăz, se seamănă la hectar până la 30 kgr.

Măzărichia este o plantă de nutreț foarte folositoare vitelor de muncă ca și celor de lapte, această leguminoasă semănată pe la începutul acestei luni dă totdeauna nutreț mult și bun.

Cu cât în pământ se găsește mai multă umezeală, cu atât reușește această leguminoasă mai bine, căci chiar dacă ar da secetă mai târziu, din momentul ce a acoperit planta suprafața pământului, ține mai adăpostită evaporarea apei din pământ, și astfel își asigură buna creștere. La hectar se seamănă dela 140—160 litri de măzărache, la care se mai adaugă 15—20 litri de ovăz, care servește ca măzărachia se se agațe de el; dacă măzărachia s'ar semăna fără ovăz, ar crește mai mult încâlcită și mai la suprafața pământului, așa în cât cea mai mare parte din ea ar putrezi.

Meiul, care este o altă plantă de nutreț, tot atât de folositor vitelor cași măzărachia, trebuie semănat dacă se poate chiar în mazăga zăpezei. Cu alte vorbe chiar mai de timpuriu decât măzărachia. Meiul nu se seamănă numai ca plantă de nutreț, dar și pentru semințele lui, care se întrebuintează la facerea de bragă, care este o băutură higienică, când este bine făcută. Semințele mai servesc la hrana pasărilor de curte și la facerea de mămăligă când porumbul lipsește.

Când meiul se seamănă ca plantă de nutreț, se

seamănă la hectar până la 20 kilogr., iar când se seamănă pentru sămânță, numai 10 kilogr. Pământurile în care meiul isbutește mai bine sunt cele nisipoase și calcaroase.

De pe la 15 ale acestei luni se poate semăna cartoful, sfecla de zahăr și de nutreț, inul, linte și muștarul. Cartoful și sfecla se seamănă în rânduri, iar inul, linte și muștarul, este mai bine a le semăna prin împrăștiere.

Cătățimea de sămânță ce se seamănă la hectarul de in este dela 200 — 300 litri; după cum se seamănă pentru sămânță sau pentru fuior. De linte 200 litri; de muștar și de sfeclă dela 6 — 7 kilogr.; iar cătățimea de cartofi (tubercule) ce se poate semăna la hectar, poate să varieze dela 20—24 hectolitri, după cum și depărtarea între rânduri și cui-buri va fi mai apropiate sau mai depărtate.

Daca avem livezi artificiale din anul trecut, (ca trifoiu și lucernă), este bine a semăna peste ele gips, care va iuți vegetațiunea și va mări producțiunea acestor plante. Înainte de a împrăști (semăna) gipsul, este bine de a le grăpă, în lungime și deacurmezișul, ca să se mai mărunțească puțin pământul la suprafață, ca aerul și căldura ca și umezeala să pătrundă mai ușor la rădăcina plantelor, în cazul acesta creșterea se va iuți mai mult. Această lucrare trebuie făcută și la livezile naturale.

Îndată ce pământul s'a zvântat de prea multa umezeală din timpul iernei, și pământul a prins coaje, pe deasupra semănăturilor de toamnă, trebuie trecut peste aceste semănături cu grapa, mai ușor sau mai tare, după cum și semănătura este mai deasă sau mai revărsată.

Când se rupe această scoarță cu grapa, aerul ca și căldura străbate mai ușor la rădăcina tinerilor plante, așa că creșterea lor devine bună și în cazul acesta ne putem aștepta la o mai bună creștere și deci și la o mai bună recoltă.

La câmp se poate semăna mazărea și bobul, deși această din urmă leguminoasă la noi se seamănă numai de grădinari. Cătățimea de sămânță ce se

seamănă la hectarul de mazăre este dela 200 până la 250 litri. Când se seamănă în rânduri, depărta-rea trebuie să fie dela 40 — 45 cm. între rânduri; iar când se seamănă în cuiburi, de 30 cm., în fiecare cuib se pune dela 5—6 boabe.

In grădina de pomi trebuie a se culege cât mai repede omizile, dacă acești dușmani ai pomilor ro-ditori nu s'au cules în luna Fevruarie, se vor tăia toate crăcile uscate, ca și cele ce se încrucisează în interiorul pomilor, ca lumina și căldura soare-lui să poată străbate mai bine prin coroana po-milor, ca astfel să se poată asigura o mai bună rodire a pomilor fructiferi. Dacă în grădină avem și pomișori de altoit, aceștia se pot altoi fie prin alipire fie prin despicătură. Această lucrare este bine a se face pe un timp mai noros și liniștit, decât pe un timp călduros și când bate vântul. Dacă mai sunt și pomi de răsădit (plantație), rămași din toamnă, trebuie sădiți cât se poate mai în grabă. Această lucrare se va grăbi și cu săditul vițelor altoite în potgorii. Dacă în toamna trecută pomii nu s'au săpat, această lucrare trebuie făcută îndată, și la o depărtare de tulpină cel puțin de un metru dacă nu mai mult. După ce s'a făcut această lu-crare, cu cazmaua mai adânc sau mai la supra-față, după cum și pământul va fi mai afânat sau mai tare, pământul se potrivește cu grebla, așa că mărghinea săpăturii să devie mai ridicată, așa în cât să poată prinde mai multă apă când plouă, care este trebuincioasă la traiul pomilor când timpul va deveni mai secetos, ca și la creșterea poamelor.

In grădina de legume. Se face răsadnițe, în cari trebuie să se semene soiurile de varză, conopide, gulii, pătlăgele, cași alte seminte de cari grădina-rul cași agricultorul are trebuință, ca pe urmă să le poată sădi în grădina de legume, sau afară la câmp, după cum este răsadul de tutun.

În grădină, unde locul a trebuit să fie săpat din toamna trecută, se fac răzoarele, pe cari se pot semăna legumele rădăcinoase ca morcovul, păstrâ-nacul, pătrunjelul, se mai poate semăna ceapa, us-

turoiul, salata, măcrișul, spanacul, mazărea și bobul, etc.; plantele rădăcinoase se seamănă de obicei în rânduri, iar cele pentru foile lor ce se caută în bucătărie, se seamănă mai mult prin aruncare și ceva mai revărsat.

In potgorii se desgroapă vișele, această lucrare se face după ce pământul s'a svântat de prea multă umezeală, ca pământul să nu se bătătorească, după ce vișa s'a desgropat, se taie, se arăcește, se leagă, și apoi se sapă. Tăiatul vișelor este mai bine să se facă pe un timp noros și răcoros, decât prea cald, ca vișele să nu piardă prea multă sevă, dacă aceasta a început a circula, în acest caz se preferă tăiatul vișelor de soiu mai bun, și după aceia de soiu mai slab.

Vinurile vechi ca și cele noi, trebuie scite. Pritocitul se face când ziua este mai călduroasă și nopțile mai senine, și nici odată când timpul este noros și când bate vântul, în care timp vinul se tulbură; fiindcă scopul pritocitului este de a trece vinul limpede în altă butie, iar nu turbure.

Vitele cari se întrebuițează la munca câmpului trebuie bine hrănite și îngrijite, ca să se poată face bune arături și bune semănături, căci numai într'o bună arătură se poate face o bună semănătură, mai cu seamă când și timpul va fi bun pentru creșterea acestor semănături. Vitele de muncă se hrănesc la grajd cu fân și alte nutrețuri, iar celelalte ca oile, și vitele ce nu se întrebuițează la munca câmpului se pot scoate ziua la pășune. Cu modul acesta se poate face și o economie la fân, trebuincios mai mult pentru vitele de muncă.

V. S. Moga.

Din foloasele funinginei. — Funinginea folosește la multe lucruri. Amestecată cu oțet e bună împotriva degerăturilor. Amestecată cu untdelemn cald și pusă ca cataplasma pe ureche, face să înceteze durerile de urechi. Funinginea amestecată cu puțină apă și spirt e bună pentru curățirea dinților.

CEVA DESPRE LUME (1)

ateria viețuitoare se arată sub anumite *forme*, pe care le păstrează. În adevăr ori ce corp viețuitor, animal sau vegetal, este menit de-a avea o formă determinată, formă pe care de altfel, dacă nu o înfățișează dela începutul existenței lui, se dezvoltă și se completează puțin câte puțin, până la constituirea ei definitivă. Și încă corpurile viețuitoare, având anumite forme, au și un *volum*, în totdeauna limitat, peste care nu poate trece. O pasăre, un câine, un arbore, nu trăiesc dacă nu ating o anumită mărime, mărime a cărei dezvoltare nu poate depăși oarecari mărgini, pe care natura le-a hotărât-o fie căreia.

La orice ființă, se poate spune, că în corpul ei se petrec două principale lucrări: printr'una se formează din părți inorganice, materia viețuitoare, prin alta, această materie se uzează, se caută a se reduce la o stare mai simplă, la starea brută. Prin cea dintâiu, ființa crește, stă pe loc; sau dacă cea de a doua lucrare predomină, descrește, se scoboară către inorganic; când zisele lucrări se opresc cu ele se oprește și viața, sfârșindu-se întocmai cum se stinge o lampă căreia îi lipsește petrolul, și ființa *moare*.

Moarte adevărată, desăvârșită, chiar la ființele cele mai superioare, dacă se iau nu în parte fie care, ci fiecare specie în totalitate, omenirea întreagă, bunioară, nu există, ci mai mult o moarte relativă. Toți oamenii priviți ca formând un singur individ, din cari, dacă unii mor, apoi alții vin neîncetat de le iau locul, alții se produc, se nasc. La acest închipuit individ, s'ar petrece, am putea zice, același lucru, ca la orice om luat în parte. Așa în corpul nostru, al fiecărui, mor neîncetat unele părțile, celule, iar altele se zidesc din nou. Mătreața, spre pildă, nu este decât rezultatul morții celulelor epitebale ce formează stratul din afară al pielei, și care murind se depărtează, altele proaspete formându-se în locul lor.

Privind dar pe fiecare om, ca reprezentând în seria întreagă a speciei lui, o mică particică, asemănătoare cu o celulă, care din când în când își pierde viața, moare, atunci pe când altul, mulțumită celulelor generatorii, celulelor de reproducțiune, se nasce, se produce, celule pe care natura le-a însărcinat cu perpetuarea vieții, în fiecare specie.

Și dacă mergem mai departe, constatăm că planta sau animalul murind, forma lor în curând dispăre, materia din care au fost compuse se schimbă, intră în pământ, putând sluji mai apoi la hrana altor plante, care la rândul lor luate de

un alt animal, substanța lor se transformă astfel din nou în corpul lui, în materie viețuitoare animală. Așa dar se poate ca materia viețuitoare care până eri constituia un vegetal să ia parte astăzi la formarea materiei viețuitoare animale și viceversa. Am putea deci zice cu *A. Ysabeau* «mormântul unde materia zace sub formă de cadavru, se descompune, trece în rădăcinile melancoliceii sălcii plângătoare și formează astfel ramurile verzi care umbresc mica cruce din cimitir . . . ».

Nici o ființă nu scapă de moarte, fiecare pierе la rândul ei. Dar firesc ar fi ca moartea să vină la fiecare, și întotdeauna după anumite timpuri, să fie urmarea uzărei vremelnice a materiei viețuitoare care le compun, să moară prin bătrânețe: «Moartea să fie azilul bătrânețelor». Lucrurile însă nu se petrec astfel, cele mai multe ființe, nu apucă bătrânețea, moartea lor venind mai înainte și întâmplător, prin o mulțime de cauze.

Corpii bruți față cu cei organici, sunt mai trainici, mai neschimbători în compozițiunea lor.

Corpii bruți pot fi locul a o mulțime de fenomene, adică a înfățișă nenumărate schimbări.

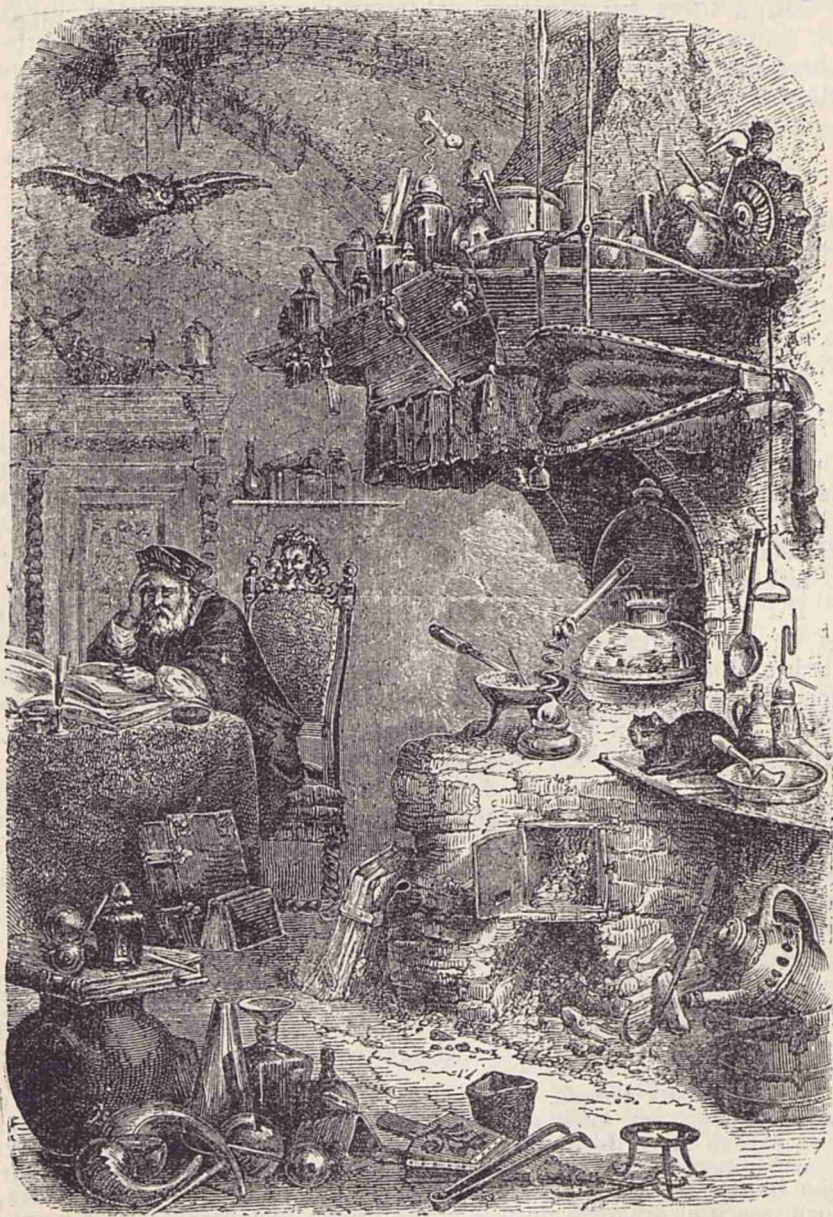
De multe ori ele dobândesc unele proprietăți, cari sunt trecătoare, și cari nu schimbă intru nimic starea lor anterioară. Astfel de pildă, dacă luăm o vergea de sticlă și o frecăm puțin cu o bucată de postav, vedem că acea vergea începe a atrage către ea, corpuri ușoare, ca fulgi, bucățele de hârtie etc, când o apropiem de ele. În afară de această însușire de a atrage corpuri ușoare, în urma frecării, nimic altceva nu se poate observa la acea vergea. Această proprietate nouă a sticlei frecate, constituе un *fenomen fizic*.

Când proprietățile corpului se schimbă și schimbarea este permanentă, sub influența unei cauze oare care, cum de pildă dacă supunem la o căldură însemnată o părticică de cretă, de tibișir, de un gram, vom vedea după răcire, că ea s'a schimbat, că a perdut din greutate, ne mai cântărind decât abia o jumătate de gram. Bucățiца de cretă s'a schimbat deci pentru totdeauna în starea ei, a devenit deci mai ușoară, a pierdut deci prin ardere ceva din corpul ei.

Această modifiсаțiune a cretei sub influența căldurii constituе un *fenomen chimic*.

Știința care se ocupă cu fenomenele fizice se chiamă *fizică*, iar acea care se ocupă cu cele chimice, *chimic*.

Despre proprietățile, manifestațiunile fizice ale corpurilor, omenirea a avut cunoștință din timpii cei mai depărtați. Despre cele chimice însă nu se poate spune același lucru. Studiul acestora din urmă s'a început cu *alchimistii*. Cei mai vestiți dintre aceștia au fost *Roger Bacon*, *Albert cel Mare*, *Paracelsu*, etc. Acești oameni în timp de zeci de ani, cu o stăruință de necrezut, și oare cum pe ascuns,

Un alchimist.

își băteau capul, căutând în materie *piatra filosofală*, menită după ei, a prefăce metalele în aur și *panaceul universal*, care să dea omului tinerețe și nemurire.

După ideia lui *Goethe*, alchimistul se arată lucrând retras în camera lui tăcută, înconjurat de toate părțile de sticlucă, de borcane, de cutii îngrămădite, de instrumente și unelte de tot felul.

Trimia Popescu.
Medic-Veterinar.

În zilele de 8—10 Februarie a. c. d-l Ion Kalinderu, a inspectat Domeniul Coroanei Bicz din jud. Neamțu.

D-sa a vizitat și școalele, bisericile și primăria de pe acel domeniu, interesându-se de aproape de starea lor. A mai fost la școala de meserii din Bicz și la Banca populară, care-i poartă numele. Aci a fost întâmpinat de Comitet în frunte cu d-l Președinte, Gh. Popovici, care urându-i bună venire i-a prezentat o situație a băncii.

D-l Kalinderu rămânând satisfăcut de progresele în învățământ și de propășirea constatată la celelalte instituțiuni, a mulțumit diriginților pentru sârguința ce pun. D-lor Invățători le-a dat gratificații, iar elevilor le-a împărțit diferite tablouri și cărțile și i-a îndemnat a fi tot mai stăruitori la învățătură. N'a uitat nici pe săraci, cărora le-a dat ajutoare bănești și lemne.

Primirea ce s'a făcut d-lui Kalinderu a fost din cele mai călduroase. În deosebi la școala din Tașca a fost întâmpinat de un mare număr de locuitori, iar la intrarea în clasă, după sfârșirea imnului, cântat de corul școlarilor, a fost salutat de un elev în numele tuturor, cu următoarele cuvinte :

☞ *Domnule Administrator,*

E zi de sărbătoare, ce inima ne mângâie și sufletul ni-l înalță, când d-voastră, sosiți între noi împins de doruri sfinte și gânduri creștinești.

Figura d-voastră, ce cu dragoste nefățarnică astăzi noi privim, cum și părinteasca grijă ce de noi, și-ai noștri duceți, ne umple sufletul de speranțe mari.

Aici, în acest templu, închinat de d-voastră luminii, am învățat a vă cunoaște; am învățat a ne cunoaște țara, neamul. Dinastia și pe acei bărbați mari, de Dumnezeu bine cuvântați, ai neamului nostru, cari din răspuțeri luptau și luptă încă, pentru binele și fericirea părinților și-a fraților noștri, trudindu-se a ne sădi în inimi gustul de muncă, focul sacru al dragostii de țară și de tot ce-i românesc, făcându-ne urmași vrednici de străbunii noștri, ce cu sângele lor, pe câmpiile libertății, pecetluitau gloria României.

Din cugete curate și inimi nevinovate, elevii acestei școli, prin vocea mea, Vă zice: Bine ați venit sănătoși în mijlocul nostru !

Cu cel mai profund respect vin în fața d-voastră, d-le Administrator

de a vă încredința de iubirea, recunoștința și devotamentul inimilor noastre fragede, căci mare este dragostea ce aveți pentru noi, copiii, «clasei celei mai numeroase și celei mai sărace».

Dumnezeu să vă înzilească și să vă inpuțernicească, ca întru mulți ani fericiți să fiți steaua luminoasă și conducătoare a destinelor sateului român.

Ca totdeauna, d-l Kalinderu s'a interesat foarte mult de starea și nevoile locuitorilor, pe cari i a stătuit să muncească cu toată inima și să fie economi, căci munca aduce fericirea iar păstrarea asigură traiul în cazuri de lipsă.

— In seara de 12 Fevruarie a. c., s'a dat o frumoasă reprezentațiune în teatrul sătesc din com. Mălini de pe Domeniul Mălini din jud. Suceava.

S'au jucat piesele: «Ce face dracul» și «De necaz» de către elevii școalelor din Mălini și Văleni, iar la urmă s'a reprezentat vodevilul «Arvinte și Pepelea» de V. Alexandri, de către doi dilentanți silvicitori, din localitate.

Au azistat preoții, învățătorii, agenții Domeniului Coroanei, funcționarii locali și mulți locuitori frunțași, cari au petrecut câteva ore plăcute și instructive. In urmă a fost danț în sala Primăriei, care a ținut până târziu.

Profitul curat, în sumă de 100 lei aproximativ, a fost destinat fondului de binefacere și cultural al societății economice «D. A. Sturdza» din localitate, care a luat, multumită protecțiunei d-lui Ion Kalinderu, Administratorul Domeniului Coroanei, un avânt foarte îmbucurător. Această societate dispune azi de un capital de peste 20.000 lei, iar binefacerile ei se revarsă asupra populațiunei prin ajutoare în cazuri grele, împrumuturi estine și altele.

Șezătorile la sate

O frumoasă șezătoare s'a ținut în seara zilei de 18 Ianuarie a. c., organizată de către d-na Olga Gheorghiu, învățătoare la școala din com. Tg. Sulița. De astădată șezătoarea s'a ținut în una din salele Spitalului din localitate, și a fost mult mai populată ca cele din trecut. Au asistat d-l revizor școlar, care eră în acea seară în localitate, d-l inspector comunal și d-rul spitalului I. Trifan.

Șezătoarea s'a deșchis cu «Imnul Regal», după care d-na Olga Gheorghiu, prin o cuvântare bine alcătuită, arată scopul șezătorilor și foloasele ce le pot trage cei ce vin la ele, repetând și de astădată chestia portului național, conchizând că ar fi bine, cel puțin la sărbători, Românii și Româncele să se înbrace în costumul țării. Cât a durat șezătoarea corul școalei a cântat: «Frați români», «Puișorul», «Doina Olteanului», «Dor desat», «Hora Unirii» și «Carol, Carol». S'au mai recitat diferite poezii și dialoguri: «Ce ți-i bun», «Dorobanțul», «Sarea», «Dorința soldatului rănit», «Soldatul de bună voie», «Cultura porumbului», «Cine fură azi un ou mâne fură și un bou», «Cinstea omului», «Sfat cu văduva lui Neculai»

Banu» și «Pe bușteanul din bătătură». Șezătoarea a avut un caracter cu totul țărănesc, ne lipsind și de astădată glumele și ghicitorile. La sfârșit d-l d-r al spitalului și acum ca totdeauna, a vorbit asistenților lucruri folositoare vieții lor, singurul din localitate care se pune oricând în fruntea unor astfel de întreprinderi folositoare și moralizatoare.

Un azisfent.

DE LA SATE

Din inițiativa d-nei M. Bărbulescu și a d-lui I. Cepăreanu, învățători în com. Ceparu, Romanați, s'a dat în seara zilei de 23 Ianuarie a. c., în localul propriu de școală. teatru, urmat de bal, în scop de a se face câteva bănci necesare școlai.

La reproducerea diferitelor reprezentații, au luat parte afară de elevii școlai, d-nii învățători: C. Brădiceanu-Cocoraști, A. R. Popescu-Colibaș, și M. I. Mihăescu-Strejești de sus.

Au luat parte: Preotul M. Totescu și N. Mierlescu, proprietari (Cârlogani), cu familia; preotul I. Smedescu, dir localitate cu familia; d-l D. Smedescu cu familia și alții din Slatina; d-nii N. Popescu și Predescu, învățători (Stirbei); d-nii M. Teodorescu, B. Enăceanu, comercianți, precum și toate persoanele notabile din localitate.

Reușita reprezentațiilor, — ce au durat până la orele 12 noaptea, — au satisfăcut cu prisosință așteptările celor ce au venit.

Înainte de începerea balului, d-l C. Brădiceanu, ținu o mică cuvântare, arătând nobilul scop al teatrului, moral și material. Dă exemplu școala aceasta, care tot prin teatru din a. t., a pus în raune parte din tablourile istorice, trimise de Onor. Cassa școlaior; iar din beneficiul celui de acum se vor face bănci, spre a nu mai sta în picioare în timpul lecțiilor, micii copilași. Îndeamnă ca și pe viitor, și pe această cale, să caute toți a veni în ajutorul școlai.

După aceasta, urmează danțul, ce a durat până la orele 6 dimineața, când fiecare a plecat deplin mulțumit și încredințat de progresele școlai locale.

Un asistent.

A P E L

Propășirea tuturor neamurilor înaintate, săvârșindu se numai în urma înălțării morale, intelectuale și economice a populației de jos, încercându-se aceasta, cu frumoase urmări în multe din satele noastre, s'a ajuns la aceiași convingere și s'a început munca pentru ridicarea sătenimei.

Aceleași gânduri ne-au călăuzit când am întreprins și în satul nostru înființarea deodată a două instituțiuni: Banca Populară «Polovrăgeanca» în care sătenii își-au depus cu încredere banii lor și care a început să funcționeze prosperând din zi în zi; și Biblioteca Populară a satului «Episcopul Athanasie» autorizată să funcționeze de către Onor. Ministerul Cultelor și Instrucțiunii Publice, prin adresa No. 20.394, din 23 Septemvrie 1904 și pentru mărirea căreia avem nevoie de sprijinul public.

Ne adresăm dar tuturor Românilor cu rugăminte a subscrie cât

vor binevoi, oricât de mică sumă, fiind siguri că obolul lor fie cât de mic e destinat să lumineze creerul sănătos al țăranilor de sub poala muntelui din Polovragi—Gorj. In caz de a ni se oferi cărți potrivite pentru cetit țăranilor, mulțumirea și recunoștinta noastră va fi mare.

Drept recunoștință vom trece numele donatorilor în *Cartea de Aur*, a Bibliotecei noastre populare și multumim de mai înainte, tuturor celor ce ne vor ajuta.

ION ZAMFIRESCU

Dirigintele Școlaei primăre

Preotul MIRON CONSTANTINESCU

Președintele Băncii Populare «Polovrogeanca».

ION DEM. PETRESCU și ARGHIR P. IANCU

Studenti universitari.

INFORMAȚIUNI

Persoanele cari primesc ajutoare trimestriale din fondul Eforiei Spitalelor Civile din București, pentru a putea fi înscrise în tabloul pe anul 1905—1906, urmează să se prezinte la Eforie (Serviciul Comptabilității) cu începere dela 1 Martie 1905, spre a li se da formularul de certificat, pe care trebuie să-l completeze și depuie la Eforie cu petiție timbrată, cel mai târziu până la 1 Aprilie 1905, căci după această dată nu se va mai putea lua în considerare.

Societăți economice la sate.

Bilanțul Băncii populare „Cipria“ com. Bumbeshi de Jii, Gorj.

Incheiat la 31 Decembrie 1904.

A C T I V.

Casa	113,55
Imprumuturi	1.639,28
Efecte de primit	232,90
Total	1.985,73

P A S I V.

Vărsăminte	1.530,53
Depuneri fructifere	332,50
Profit net	122,70
Total	1.985,73

Profit și Perderi.

P E R D E R I.

Cheltueli generale	104,70
Profit net	122,70
Total	227,40

P R O F I T.

Taxe de înscriere	141,—
Dobânzi cuvenite	86,40
Total	227,40

Bilanțul General.

A C T I V.

Casa	113,55
Imprumuturi	1.639,28
Efecte de primit	232,90
Totalul General	1.985,73

P A S I V.

Vărsăminte	1.530,53
Depuneri fructifere	332,50
Dividente societărilor de 10 ₀ / ₀	50,25
Dobânda depuneri fructifere de 6 ₀ / ₀	19,95
Fondul de rezervă de 10 ₀ / ₀	12,27
Perderi suferite	40,23
Totalul General	1.985,73

M u l ț u m i r e

St. Georgescu și Zoe Segărceanu învățători, în numele micilor elevi aduce cele mai calduroase mulțuri, Principelui Barbu Al. Știrbey, proprietarul moșiei Buftea-Ilfov, care la fiecare an nou ajută pe școlari cu haine. Anul acesta, de Bobotează, a îmbrăcat 24 elevi: 12 băieți și 12 fete, dela școlălele din Buftea și Flămânzeni. La balul ce s'a dat la 6 Ianuarie a. c., tot în acest scop, d-sa a dat 100 lei.

L i c i t a ți u n i.

În ziua de 28 Februarie 1905, ora 10¹/₂ a. m. se va ține la Eforia Spitalălor civile din București, licitație publică cu oferte închise pentru vânzarea spre exploatare a următoarelor porțiuni de păduri.

«Județul Argeș». 275 arbori brazi din pădurea Dăngești, garanție provizorie lei 100.

«Județul Ilfov». 5 parchete din pădurea Gologan, garanție provizorie lei 500.

«Județul Prahova». O porțiune din Zăvoiuil Rășiani, garanție provizorie 500 lei; O porțiune de pădure Bărăictaru, garanție provizorie 1.000 lei; Zăvoaele de pe proprietatea Balaca Scăeni, garanție provizorie 1.000 lei.

«Județul Vlașca». 5 parchete din pădurea Cacaletți, garanție provizorie lei 500.

-- În ziua de 15 Martie 1905, ora 10¹/₂ pentru arendarea moșiei Ciofrânzeni-Poenari, din jud. Argeș, pe period de 10 sau 15 ani, cu începere dela 23 Aprilie 1905.

Ghinda și jirul vor fi ale arendașului în porțiunile de pădure destinate a fi pășunate în conformitate cu dispozițiunile art. 49 din condițiunile generale pentru arendarea moșiilor pe 10 ani.

Spre a lua parte la licitație trebuie garanție provizorie lei 4.000.

— La 8 Martie 1905, orele 10¹/₂ a. m. pentru carnea de vacă.

La 9 Martie 1905, orele 10¹/₂ a. m. pentru jimblă și pâine.

La 10 Martie 1905, ora 10¹/₂ a. m. pentru vin.

La 11 Martie 1905, ora 10¹/₂ a. m. pentru săpun și seu topit.

La 19 Martie 1905, ora 10¹/₂ a. m. pentru 1 200 stânjeni cubi, lemne de foc, la spitale.

La 21 Martie 1905, ora 10¹/₂ a. m. pentru 850 stânjeni cubi lemne de foc, la Ospiciul Mărcuța și Pantelimon.

La 22 Martie 1905, ora 10¹/₂ a. m. pentru lapte la Ospiciul Mărcuța și Pantelimon.

Supra oferte nu se primesc.

„STEUA“

Societatea «*Steaua*» are de scop a lucra pentru intinderea invataturii in popor, prin tiparirea si raspandirea de scrieri si publicatii morale, patriotice si de folos practic, si pentru impiedecarea, prin toate mijloacele legiuite, a raspandirii de scrieri si publicatii imorale, sau cu tendinta contrarii statului si ideii nationale romane.

Cotizatia este de cel putin *doi lei* pe an, iar pentru invatatori preoti rurali si sateni, de cel puțin *un leu* pe an. Fie-care membru este indatorat ca, in cel d'intaiu an dupa primirea sa, sa faca a se primi in Societate cel puțin alti doi membri noi.

Cererile de inscriere, insoțite de cotizatia pe un an, se pot adresa d-lui *Spiru C. Haret*, strada Verde, Bucuresti.

Comitetul: *Președinte*, Ioan Kalinderu, *Președintele Academiei Române* — *Vice-președinte*, Sava Șomănescu, *mare proprietar*, fost senator. — *Administrator și casier*, Spiru C. Haret, *fost Ministru*, profesor universitar. — *Secretar*, Const. Banu, *profesor secundar*, fost inspector școlar. — *Membrii:* Petre Gârboviceanu, *fost Administrator al Casei Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române*, profesor la Seminarul Central și director al Șc. Normale a Societății pentru învățătura poporului român; I. Dimitrescu Procopie, *fost senator*, fost Primar al Capitalei; M. Vlădescu, *Ministru*, profesor universitar; Cristu S. Negoescu, *administrator al Casei Școalelor*, profesor secundar; Dim. Cecropid, *institutor*. — *Cenzori*, Const. Alimăneșteanu, *inginer de mine*; Preotul econom Const. Ionescu, *profesor secundar*; Const. Alexandrescu, *institutor*.

Membrii înscriși și cotizațiuni plătite (urmare).

Sușanu D., învățator (com. Sușanii de Sus, jud. Vâlcea), 1 leu; Săndulescu C., învățator (com. Mădulari, jud. Vâlcea), 1 leu; Iliescu Gh., învățator (com. Suteștii, jud. Vâlcea), 1 leu; Căpăcieanu Em., învățator (com. Letea-Veche, jud. Vlașca), 1 leu; Bălășel Theodor, preot (com. Ștefănești, jud. Vâlcea), 1 leu; Zamfir I., (com. Ungureni, jud. Romanai), 1 leu.

Numărul membrilor înscriși cu începerea anului 1905 al Societății e de 75; iar numărul banilor încasați până în prezent e de 888 lei.

(Va urma în numărul viitor).

Cărțile apărute în Editura Societății «*Steaua*» sunt: No. 1. *Din Țara Basarabilor*, de G. Coșbuc; No. 2. *Foloasele învățaturii*, de P. Dulcu; No. 3. *Mimunea vieții și cheia lumii*, de Th. D. Speranția; No. 4. *Grădina de legume*, de Ioan Hășeguanu; No. 5. *Medicul poporului*, de Dr. I. Felix; No. 6. *Aveni cu ce să ne mândrim*, de T. Dușescu-Dușu; No. 7. *Medicul poporului*, de Dr. I. Felix; No. 8. *Biserica Ortodoxă Română*, de I. Mihăleescu și Victor Puiu; No. 9. *Ștefan cel Mare*, de Alex. Lăpădatu; No. 10. *Ce se poate învăța dela un drum lung*, de Dr. I. Simeonescu.

Tablourile apărute în Editura Societății «*Steaua*» sunt: *Ștefan cel Mare și Majestatea Sa Regele*.

Orice comande pentru publicațiunile Societății, se va adresa d-lui I. St. Rasidescu, administrator, la Institutul de Arte Grafice Carol Göbl, Str. Doamnei No. 16, București, unde se află depozitul general. Prețul unui exemplar 15 bani. Vanzătorilor se da cu 10 bani exemplarul.

NB. — Fiecare membru al Societății „Steaua”, care ș-a plătit cotizațiunea cu începerea anului 1905, primește anual 6 publicațiuni ale Societății, începând cu No. 10.

„NAȚIONALĂ”

SOCIETATE GENERALĂ DE ASIGURARE, BUCUREȘTI

Capital în acțiuni întreg vărsat în aur Lei 2.000.000

Fonduri de rezervă compuse din prime și daune » 3.955.688 76

Idem format din capital și alte rezerve » 1.075.842 60

Total în aur Lei 7.052.531 36

Daune plătite Lei 33.000.000

Vice-președinte A. Bălăoianu.

Dir. general E. Grünwald.

„NAȚIONALĂ” asigură contra incendiului, a „grindinei”, contra riscului pierderii valorilor. Asigurările pentru viață sunt primite în toate combinațiunile obișnuite ca: «cas de moarte, supraviețuire, zestre și rentă». Sediul social în palatul Societății din str. Doamnei No 12, București. Reprezentanța generală în București, str. Smârdan No. 4. Agenții în toate orașele din țară.

AVEM 6 ȘCOALĂ GRTGDGXĂ

SĂNTA ELENA

Bulevardul Neatârării, 75
cu internat și externat

I. Școală superioară de educație și menaj.

Limbile Franceză, Germană vorbite, muzică, pictură, pian, croitorie de familie. Bucătărie, cultura gândacilor și borangicului.

II. Croitorie practică. Se învață croitoria în 3 ani. Se lucrează rochii bine și eftin cu o singură probă.

III. Tesătorie. Lână, bumbac, mătase, ștofe de haine și tot felul de pânzeturi și uniforme pentru școli.

IV. Tricotaj. Flanele, fuste, jambiere, ciorapi de lână și bumbac.

Se primește lână pentru dărăcit, făcut caere și tors.

Se primește gogoși pentru tras borangicul cu mașini sistematice.

Fondatorul școlii,

Preotul Iconom, **C. IONESCU.**

52-4

Cel mai mare și vast magazin și singurul care vinde eftin.

Dilnic sosesc Incălțăminte Negre și Colori, pentru Bărbați, Dame și Copii din propria noastră Fabrică, lucrate de noi.

Prețuri corente la Ghetete de Bărbați:

de Vax cu Elastic sau Șireturi	Lei	10.95,	11.95,	12.95,	13.95.
» » » Nasturi		» 12.95,	» 13.95,	» 14.95,	» 15.95.
» Lack cu Elastic sau Șireturi		» 12.95,	» 13.95,	» 14.95.	
» » » Nasturi		» 13.95,	» 14.95,	» 15.95.	
» Chevreau cu Elastic		» 12.95,	» 13.95,	» 14.95.	
» » » Nasturi		» 13.95,	» 14.95,	» 15.95.	

Prețuri corente la Ghetete de Dame:

de Chevreau negre cu Șireturi	Lei	10.95,	12.95,	13.95.		
» » » Botoni		» 11.95,	» 12.95,	» 13.95,	» 14.95,	» 15.95.
» » » Colori		» 12.95,	» 13.95,	» 14.95,	» 15.95.	
» Gema cu Nasturi și Șireturi		» 7.95,	» 8.95,	» 9.95.		
Pantofi de Chevreau albi decoltați		» 5.95,	» 6.95.			
Idem cu Șireturi și Nasturi		» 6.95,	» 7.95,	» 8.95.		
Idem de Lack diferite forme		» 5.95,	» 6.95,	» 7.95,	» 8.95,	» 9.95.
Rayon de Lingerie pentru Dame și Bărbați cu prețuri fabulos de eftine.						
In tot deauna se găsește mari cantități de mănuși Glacé, Albe, Colori, și Negre pentru Dame Lei 2.50.						
» Bărbați »		» 2.95.				

Rupându-se la încercare, se dă altă pereche.

Magazin la toate Sesónele, Calea Victoriei No. 27, alături de Poliția Capitalei, București.

5%
Cupon de reducere pentru cititorii Albinel.

Cititorii revistelor vor avea un scădemint de 5% din prețurile însemnate, prezentând cuponul.